

Гринів Олег Іванович

20.02.1940, с. Малогорожанка Миколаївського району Львівської області – 18.04.2021, м. Львів, похований у с. Малогорожанка Миколаївського району Львівської області.

Закінчив: Дрогобицький нафтовий технікум (1957–1958); юридичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка (1962–1967).

Працював: слідчий Старосамбірської райпрокуратури (1967–1969); асистент, старший викладач, доцент Львівського політехнічного інституту (1974–1990); начальник управління культури Львівського облвиконкому (1990–1992); завідувач кафедри і професор Львівського поліграфічного інституту (1992–1993); старший науковий співробітник, завідувач відділу теоретичної етнології Інституту народознавства НАН України (1993–2002); професор кафедри українознавства Львівського державного інституту фізичної культури (1994–2004); професор, завідувач кафедри політології, декан факультету політології Київського міжнародного університету (2004–2011); провідний науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського (2005–2010); професор кафедри гуманітарних дисциплін (від 2011) Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського .

Напрями наукових досліджень: історичні та теоретичні проблеми української націології; українське національне державотворення; історія світового й національного філософського процесу; українсько-російські відносини.

Доктор філософських наук (1990), професор (1997).

Підготував 3 кандидатів наук.

Член Національної спілки письменників України (2004); член Національної спілки журналістів України (2005); Почесний професор Університету сучасних знань (2018).

Державні, галузеві та громадські нагороди й відзнаки: Подяка Президента України (2009); ювілейна медаль «20-річчя Львівської обласної ради народних депутатів першого демократичного скликання (2010); Почесна грамота Національної академії наук України (2000); Почесна грамота Товариства «Знання» України (2010); Знак Народного Руху України «За заслуги перед українським народом» II ступеня (2012); Знак «Ушинський К. Д» Національної академії педагогічних наук України (2016); Почесна грамота товариства «Знання» України; Лауреат премії Національної спілки журналістів України «Журналіст року» (1995); лауреат Огієнківської премії в галузі науки (2008); лауреат Літературної премії ім. В'ячеслава Чорновола (2016).

Сертифікат про занесення до видання «Золотий Фонд нації. Науково-освітній потенціал України» Національної академії наук України та Української конфедерації журналістів (2020). Занесений до видань: «Науковці України – еліта держави (2020); «Золотий Фонд нації: дослідження, творчість, професійність» (2020).

Автор 50 окремих видань і понад 500 наукових і науково-публіцистичних видань, у т. ч. 12 монографій, 15 книг наукової публіцистики, 7 навчальних посібників, 16 видань художніх творів (5 романів і повістей, 6 поетичних збірок, 3 збірки новел і 2 збірки казок).

Основні праці: Українська націологія: від Другої світової війни до відновлення держави. Львів, 2004; Українська націологія: XIX – початок XX століття. Львів, 2005; Українська націологія між світовими війнами. Львів, 2008; Нариси з історії філософії. Львів, 2018; Історія української філософії. Львів, 2018; Українська націологія: становлення та перспективи. Львів, 2019; Філософія національного оновлення. Львів, 2019; Йосиф Сліпий як історик, філософ, педагог. Львів, 2012; Україна як зав'язь великої держави. Львів, 2020.

За матеріалами з сайту:

<https://sites.google.com/view/anniversaryldufk2021/%D0%B3?authuser=0#h.r1qu3g4vx74j>